

Fartøjer, Krydsere, eller hvad det kan være af de Smaating; vi kunne have, ud for at følge dem gennem vore Bælter, og jeg tror, at ogsaa Tyskerne ville bede sig fritagne for det. Jeg antager, at vi ganske roligt kunne holde os i Skindet og lade de andre gøre, hvad de ville, med hinanden.

Der har været talt om, at selv om vi holde os rolige og ikke gøre det allermindste, kunde en af Stormagterne finde paa at bryde vor Neutralitet. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det skulde gaa til. Det, vi skulle gøre, er at forhindre Landets egne Undersaatter fra at sende Krigskontrebande til nogen af de paagældende Parter, vi skulle forhindre vore Folk i at tage Tjeneste om Bord hos de krigsførende, i alt Fald dem af vore Folk, der staa i Landets Tjeneste. Men forhindre dem i at benytte vort Land imod hinanden, tror jeg, vi vanskeligt kunne med Militærmagt. Vi ere nødte til i Kraft af vor Ret at nedlægge Protest, hvis de bryde denne Ret, vi ere nødte til overfor de krigsførende Magter at gøre opmærksom paa, at der er sket Brud paa Neutraliteten, som vi naturligvis ere uskyldige i, da vi ikke have Magt til at hindre det. Jeg ved ikke, om vi f. Eks. skulle have et Armékorps liggende paa Sprogø, som man har talt om. Nogle have jo ment, at naar Krigen brød ud, vilde Tyskerne spærre Store Bælt fra Sprogø til Halskov Rev og et andet Sted. Jeg antager nu nok, at hvis Tyskerne sætte sig fast paa Sprogø, ville Englænderne have en tilstrækkelig Mængde Kuglesprøjter til at faa dem bort derfra igen, og, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde, ville de endelig spærre dernede, have de nemmere ved at gaa i Land paa Langeland eller Lolland og gøre det der.

Muligheden for et Brud paa vor Neutralitet fra de krigsførende Magters Side synes at være meget ringe. Englænderne have ingen Interesse deri. Hvorfor skulde de bryde vor Neutralitet? De kunde føre Krimkrigen uden at bryde Neutraliteten paa noget Sted. De kunne have deres Flaade liggende udenfor vore Farvande og have deres flydende Maskinværksteder med sig, og overalt i neutrale Lande kunne de faa alle de Levnedsmidler, de ville have. Det strider ikke imod Folkeretten. De kunne faa dem overalt, og jeg haaber, de ogsaa ville faa dem her. Tyskland har direkte Fordel af, at vi ere neutrale; jeg maa maaske erindre om, at vi førte Treaarskrigen med Tyskland ved Hjælp af vor

Flaade. Vi førte den, fordi vi var stærke paa Havet og Tyskland ikke var det, og vor Flaade gjorde det Kunststykke, uagtet vi kun havde Sejlskibe, at blokere alle Tysklands Havne og lamme hele den tyske Handel. I Københavns Havn laa i Hundredevis af tyske Priser, vi tog op, og de andre Stormagter var egentlig talt irriterede over det. Der gælder i Folkeretten den Bestemmelse, at naar man blokerer en Havn, skal Blokaden være effektiv, og England sendte Krigsskibe ned for paa de forskellige Steder at se, om det virkelig var muligt, at vi kunde gennemføre en effektiv Blokade, men de maatte anerkende, at den var effektiv. Og det var knusende godt gjort, det blev erkendt fra alle Sider, at vi med gamle Sejlskibe kunde gennemføre en effektiv Blokade. Vi kunde kæmpe med Tyskland, fordi vi kunde lamme dets Handel. Hvis Krigen bryder ud mellem Tyskland og England, bliver det et vældigt Vaaben for Englænderne, at de kunne blokere den tyske Kyst og lamme Tyskernes Handel. Men saa har nu Tyskland den Fordel imod den Gang, at vi ligge her som neutral Magt paa deres Nordside. Deres Handel ud og ind kan gaa ad Jernbanerne til vore danske Havne, og vore Skibe kunne, beskyttede af Folkeretten, under neutralt Flag føre tyske Varer fra Tyskland og Importvarer til Tyskland, saa at den tyske Handel, om end ad en Omvej, ikke lammes. Det er en uhyre Fordel for Tyskland, at vi ligge her som neutral Magt.

Nu kan det være — jeg ved det ikke —, at Tyskland paa Grund af Østersøkanalen kan samle hele sin nu vældige Sømagt enten i Østersøen eller i Nordsøen. Om England er stærkt nok til at dele sin Flaade, saaledes at det kan have en Flaadestyrke i Nordsøen og sende en til Østersøen, ved jeg ikke. Kan det ikke det, blokerer det naturligvis den tyske Handel oppe fra Kattegat, og saa har Tyskland hele Østersøen med Rusland og Sverige at handle over. Men jeg antager, at England vil være stærkt nok til at ødelægge Tysklands Søfart ogsaa paa Østersøen, og i saa Fald, siger jeg, vil det være af overordentlig stor Betydning f. Eks. for Hamborg at kunne føre sine Varer ad Jernbanen den lille Omvej op til vore neutrale Skibe. Og jeg vil ikke undlade i samme Forbindelse at nævne, at have vi til den Tid, Krigen bryder ud, udviklet Esbjerg Havn til det, den skal være, vil det være glimrende for Hamborg at kunne føre Handelen den Vej,